

Marija un Marta

Pleca sajūta Nīcā

**Ceļojums uz Debesīm
Pelču nomētnē!**

Lūgšana par tēti

Rudens 2016

3 (88)

Redakcijas sleja

Pateicība Dievam par piepildīto svētību kausu!

“Mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai”

(Psalmi 23:5)

Vasara aizritējusi, esam piedzīvojuši kādas īpašas dienas ar saules siltumu un skaisto dabu, gan arī cilvēku draudzības siltumu.

Paldies visiem, kas šovasar palīdzējāt organizēt nometnes un citus pasākumus!

Mūsu „Cerību Planētas” nometne bērniem ar īpašām vajadzībām piedzīvoja neparastu svētību – vairāki cilvēki tika kristīti.

Šī gada sākumā radās jauna ideja – organizēt nometni tikai meitenēm un tā pirmo reizi gleznainajā Trušu karalistē Lēdmanē mājvietu rada meiteņu nometne “SOFT”.

Līgatnes māsas paplašināja savas robežas, aicinot visus interesentus piedalīties nometnē – seminārā “Mana vērtība Kristū”. Man bija pārsteigums un liels prieks, ieraugot Līgatnē māmiņu no Liepājas ar 3 mēnešus veco Rūtiņu, turklāt nokļuvušas uz šo vietu ar sabiedrisko transportu!!!

Kurzemes pusē – Laidzē notika sieviešu nometne „Te es esmu, Kungs, lieto mani”, par kuru lielo organizēšanas rūpi nesa Gita Vadone un komanda, SKA padomei palīdzot un atbalstot. Šī bija īpaša nometne, jo pagājuši 20 gadi kopš pirmās nometnes Vaivaros. Vairāk kā desmit no šīs nometnes dalībniekiem bija arī pirmajā nometnē. Tāpat kā toreiz, arī šajās nometnēs jaunākajam dalībniekam bija 2 mēneši, un vecākajam 85 gadi.

Ar pateicību skatāmies atpakaļ, bet ar prieku un cerību uz priekšu!

Oktobrī 14.-16. un 21.-23. notiks ENTRUST mācības, aizlūgsim par dalībniecēm!

Tumšākajā gada mēnesī ir gaismu nesošā Lūgšanu diena. Lūgsim, organizēsim draudzēs Lūgšanu pasākumus!

**26. NOVEMBRĪ PLĀNOJAM LŪGŠANU
KONFERENCI – KONCERTU RĪGĀ.**

Sekojiēt informācijai mājaslapā un Baptistu Vēstnesī.

Dieva svētības vēlot,

Līvija Godiņa
SKA vadītāja

Marija un Marta • 2016 rudens

4 JAUNS SĀKUMS

Kompasa noregulēšana Nicā

8 NOTIKUMS

Svētību straumes Pelčos

12 LIECĪBA

Otrā dzimšanas diena

14 PĀRDOMĀM

Kristus vārdos - no O. Jermolājeva svētrunas

16 SIEVIETE SIEVIETEI

Miera osta Laidzē

“SOFT” - nometne meitenēm

22 ATTIECĪBAS

Par tētiem

Vecmāmiņu lietas

26 PASAULĒ

Sieviešu Lūgšanu diena pasaulē

Tīģeru kaktā Rinkonā

30 MARTAS ČAKLUMAM

Smiltsērķšķi un plūškoka ogas

31 IESAKĀM

Kristīgs žurnāls sievietēm
Iznāk 4 reizes gadā (martā, jūnijā,
septembrī, decembrī)

Izdod:

Latvijas Baptistu draudžu savienības
Sieviešu kalpošanas apvienība

Redkolēģija:

Līvija Godiņa
Sarmīte Biķe
Inese Komela (maketētāja)
Tabita Runce (redaktore)
tabita.mm@inbox.lv

SKA birojs

Lāčplēša ielā 37, Rīgā, LV 1011

Tālrunis: 26834744

martha.kalpo@lbds.lv

www.lbds.lv/nozares/sieviesu-kalposanas-apvieniba

Ziedojumus var pārskaitīt uz kontu:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Banka: A/S SWEDBANK

Reģistrācijas nr.: 90000085765

Konts: LV78HABA0551025781989

norādot ziedojumu mērķi

KOMPASS KRISTUS VIRZIENĀ

SANDRA VADONE

Mežgalciema draudze

Sveiciens visiem no Nīcas!
Mūsu ģimene nu jau 8 gadus dzīvo Nīcas novada Otaņķu pagastā, kur ciemata vienā nostūrī, meža malā atrodas Mežgalciema baptistu baznīca. Kad no Liepājas, meklējot “svaigāku gaisu” un “zaļāku zālīti”, pārcēlāmies uz šo pagastiņu, vēl kalpojām Grobiņas draudzē. Laikam ejot, arvien vairāk sapratām, ka Dievs aicina arī garīgā ziņā pārcelties pie vietējiem ļaudīm. Kad mūžībā aizgāja

nodoties lūgšanām un Jēzus vadībai kalpošanā. Mēs kopīgi organizējām visvisādus pasākumus - nometnes bērniem, svētdienskolu, tematiskos vakarus pieaugušajiem (*dullākā* ideja - Brazīliešu vakariņu gatavošana kopā ar brazīlieti Elaini Bērziņu), braucām uz M4 apmācībām. Nebija tā, ka visos jautājumos mums domas sakristu. Bija pat pilnīgi pretēji viedokļi, bija arī jomas, kurās mēs darbojāmies atsevišķi.

Kāda vakara noslēgums Nīcā - pēc aizlūgšanām vēl paliekam, lai personīgi aprunātos. Parasti sanākam kopā ap divdesmit, neatkarīgi no konfesijas, no dažādām novada vietām - Otaņķiem, Skatres, Nīcas, Jūrmalciema, Pērkones, Kalnišķiem.

draudzes mācītājs Artūrs Šķuburs, draudze aicināja manu vīru Aivaru kalpot kā sludinātāju.

Viena no lielākajām vērtībām, kas mums bija kalpošanas sākumā - uzticamu cilvēku kopa, kas gribēja

Kādā brīdī mūsu grupai sāka pievienoties cilvēki no Nīcas, līdz beidzot kafejnīcas “Nīcava” īpašnieki, kuri arī regulāri brauca uz grupu, piedāvāja telpu savā kafejnīcā, lai varētu Nīcā organizēt kristīga satura pulcēšanos.

Ievietojām nelielu sludinājumu vietējā avīzē un sākām.

Nu jau piekto gadu Nicā katru svētdienas vakaru notiek kristiešu pulcēšanās, lai slavētu Kungu Jēzu, pateiktos, lai kopīgi pārdomātu Dieva Vārdu, lai aizlūgtu, kā arī, lai palīdzētu tiem, kas meklē Dievu, kas ir gatavi ieklausīties Kristus evaņģēlijā. Reizi nedēļā atsevišķi notiek arī vīru tikšanās un sieviešu grupa.

nenoformulējamu vīru brālības un pleca sajūtu.”

Man pašai vairākkārt ir bijusi ļoti pozitīva pieredze, piedaloties “maza izmēra” sieviešu grupās, kur esam varējušas patiesās un dziļās rūpēs viena otrai kalpot. Tāpēc jau ilgāku laiku biju domājusi par to, ka ļoti, ļoti vēlētos arī Nicā šādu grupu. Un pamazām tā sāka veidoties no 2-3-4 sievietēm. Šobrīd tiekamies regulāri – reizi

Mūsu draudzes „Ziemassvētku un Lieldienu koris”. Kā noprotais no nosaukuma - uzstājamies tikai divas reizes gadā. Tā ir iespēja Kristus vēsti darīt tuvu gan sev, gan klausītājiem.

Lūdzu, lai Aivars pastāsta par vīru grupu: “Vīri Nicā sanāk kopā jau 3 gadus. Mēs sākām ar divu vīru vēlēšanos mācīties, pieaugt un stiprināt vienu otru. Laika gaitā grupa ir izaugusi līdz 9 cilvēkiem. Tikšanās reizes ir maksimāli vienkāršas - lasām Jauno Derību nodaļu pa nodaļai. Svarīgākajās vai neskaidrajās vietās apstājamies un pārrunājam. Vakars sākas un beidzas ar lūgšanu. Vislielākais gandarījums ir piedzīvot, ka dalībnieki acīmredzami garīgi pieaug. Man šī grupa dod vārdos

nedēļā divas stundas. No pieredzes varu teikt, ka, lai ilgstoši varētu uzturēt tik intensīvu grupu, nevajadzētu būt tā, ka vadītājam tas ir pārmēru liels ieguldījums. Tāpēc mūsu tikšanās ir ļoti vienkāršas, nevienai nav īpašu pienākumu, neviena negatavo tēmas vai kā citādi. Kad esam sanākušas, pagatavojam sev krūzīti tējas, ja kāda vēlas, tad pacienā pārējās, bet dažkārt iztiekam tikai ar tēju. Sākumā ir laiks pateicībai, pielūgšanai. Pārrunājam arī aktuālas sadzīves tēmas vai notikumus, par ko vēlāk lūdzam. Vienmēr kopīgi izlasām kādu Bībeles nodaļu,

apsprīžam. Reizēm dzirdam: “Pagaidiet, meitenes, šeit es nekā nesapratu, lasām vēlreiz, un kāda, lūdzu, izskaidrojiet!”

Man vienmēr pēc mūsu vakariem ir sajūta, ka Kristus šo divu stundu laikā ir kārtīgi sakopis manu iekšējo cilvēku – garastāvoklis “noskaid-

Divas māsas fotogrāfijā ir „ielīmētas”. Uzminiet, kuras? Attēlā sēž no kreisās: Līga (jūlijā kristījās, kopā ar vīru kalpo); Dina (Lieldienās atjaunoja draudzes priekšā savu ticības ceļu, no sirds meklē Jēzus prātu, lasa Biblii, dedzīgi lūdz par savu ģimeni); Zinta (lūgšanu sieviete - gan par saviem tuvākajiem, par draudzi, gan par cietējiem pasaulē); stāv no kreisās: Sandra (slavējam Jēzu par viņas brīvību no vēža šūnām);

Dagnija (atnāca uz grupiņu pirmo reizi); Sandra Vadone (raksta autore); Monta (ar viņu mēs sākām mūsu tikšanās); Gita (evanģēlija sieviete - atrod laukos vecus, bieži arī vientuļus cilvēkus; kas problēmās un atkarībās - un stāsta par Jēzu); Rita (Liepājas luterāņu biskapa sieva, bieži viesojas mūsu grupā).

Tiekoties šajā grupā, esam kļuvušas ļoti īpašas viena otrai. Aizlūdzam un mēģinām rūpēties viena par otru arī ikdienā. Šī īpašā sieviešu draudzība man ir kā dārga dāvana no Kristus, tā nav tikai tāda sieviešu “čupošanās”, mēs neesam “sirdsraudzenītes”, bet esam ar Kristus saitēm savienotas. Katra varam ar drošu sirdi uzaicināt sev līdzīgu sievieti, kas varbūt ir garīgi apjukusi, ar sasāpinātu sirdi, kas meklē kaut ko vairāk par veļas kaudzi, siltumnīcu un zupas katlu, kurai ļoti vajadzīgs aizlūgšanu atbalsts. Mēs uzticamies viena otrai, ka šāda sieviete mūsu vidū tiks uzņemta ar iejūtību un rūpēm.

rojas”, dvēseles un prāta kompass noregulējas pareizajā – Kristus virzienā, vienmēr esmu stiprināta turēties uz ticības ceļa, daudreiz arī ļoti, ļoti iepriecināta par atbildētām lūgšanām. Tikko no visas sirds slavējam Dievu par vienas māsas tīrību no vēža šūnām. Taču visvairāk es priecājos, ka gan katra atsevišķi, gan arī kopā - cenšamies meklēt Kristus prātu savās dzīves dienās. Cik mēs esam tagad? Pirms nedēļas – astoņas, bet nu jau vēl trīs sievietes ir uzaicinātas mums pievienoties. Arī par to mēs lūdzām – lai mūsu pulciņš vairotos, un tas notiek.

Palūdzu vēl divām sievietēm uzrakstīt savus iespaidus par mūsu grupu.

Dina: “Mūsu sarunas stiprina manu ticību, paļāvību Jēzum. Daudz mācos no māsām, kam lielāka pieredze. Kopīgajās lūgšanās ir sajūta, ka Dievs IR starp mums. Daudz labāk izprotu Bībeli, lasot kopā, nekā tad, kad lasu to viena. Pēc šīm tikšanās reizēm ir sajūta kā pēc pastaigas pie jūras, kad skābeklis ieplūst katrā ķermeņa šūnā. Tirākas domas, prieks, vairāk mīlestības pret pasauli.”

Vēlos iedrošināt tos, kas ir tikai divi vai trīs. Sāciet! Sāciet ar apsolījumu, ka Kristus ir jūsu vidū. Es ticu, ka šāda vide var kļūt par ļoti dziedinošu miera ieroci Jēzus rokās. Tik daudz sieviešu dzīvo ar dziļām rētām vientulīgā pasaulē. Esmu pārliecināta, ka bieži nevajag neko vairāk, kā ieklausīšanos un regulāru aizlūgšanu. To taču mēs katra varam!

Savu stāstījumu gribu noslēgt ar gudrā Salamana frāzi “Savs laiks...”. Ir aizrautības laiks, ir apjukuma laiks,

Svētdienskolas tikšanās. Jau trešo sezonu turpināsim divas grupas. Mazie bērni kopā ar meitenēm pēc Bībeles stāsta nodarbojas ar rokdarbiem. Lielākie zēni, arī pusaudži kopā ar diviem vīriem - skolotājiem spēlē sporta spēles un starpbrīžos pārrunā dzīves situācijas Bībeles gaismā. Pagasta vadība mums labvēlīgi iedalījusi laiku Sporta namā.

Zinta: “Man patīk, ka varam būt brīvā gaisotnē, un to, kas kurai tobrīd aktuāls, arī apspriest. Gan garīgas, gan praktiskas lietas. Varu meitenēm uzticēties un runāt, kā domāju. Tiešām, Viņa klātbūtne ir sajūtama. Kopā varam priecāties par paklausītām lūgšanām un kopā lūgt par grūtībām – Jēzus ir mūsu vidū. Man ir prieks piedalīties šajos vakaros!”

ir grūtību laiks, ir gaidīšanas laiks (parasti - ne ļoti īss) un ir augļu laiks. Ja paliekam Kristū - pienāk augļu laiks! Pēc Viņa apsolījuma „Ja jūs paliekat Manī, un Es jūsos”. *MM*

Raksta autore iesaka:
Studenti visā Latvijā, izmantojiet laiku augstskolās un meklējiet Kristīgo studentu brālību (www.lksb.lv)! Mani garīgās dzīves pamati tika ielikti Studentu brālības nodarbībās.

SVĒTĪBU STRAUMES

ELITA LAPIŅA

Īpašo bērnu nometnes
"Cerību Planēta" vadītāja Pelčos

Daudzkārt piedzīvojam brīžus, kad skaidri saprotam - Dievs ir tas, kurš darbojas. Piepildās Viņa griba, mums atliek tikai paklausīt un pievienoties, kļūstot par darba rīkiem Lielā Meistara rokās. Šogad to atkal no jauna piedzīvoju gan nometnes laikā Pelčos, kur Sieviešu Kalpošanas apvienība pulcē kopā bērnus un jauniešus ar īpašām vajadzībām un viņu māmiņas, gan daudz agrāk - organizēšanas procesā.

Nometne ir kā kulminācijas nedēļa, kad varam visi kopā slavēt Dievu un mīlēt cits citu. Svētības un emocijas, ko piedzīvojam kopā, dod mums prieku vēl ilgi pēc nometnes.

Vēlos līdzdalīt tev, dārgo lasītāj, dažas no šīm svētību straumēm, kuras piedzīvojām gan garīgi, gan materiāli.

Pateicos katram ziedotājam gan no draudzēm, gan labo darbu dienā, gan Amerikas Latviešu

Nometnes dalībnieki pie Skrundas muižas

Šī kalpošana jau devīto gadu ir liela daļa no manas dzīves. Tās ir sirsnīgas, draudzīgas attiecības ar dalībniekiem un darbiniekiem visa gada garumā.

Baptistu apvienībai, bez kā šīs nometnes nevarētu notikt visus šos gadus. Lai varētu šo nedēļu dzīves pārbaudījumos, sāpēs, ciešanās un vientulībā ieliktām ģimenēm padarīt

par neaizmirstamu piedzīvojumu, kas dotu spēku ikdienai visu nākamo gadu, vajadzīga pietiekoši liela summa. 2016. gada nometnē piedalījās kopā 148 personas, ieskaitot bērnus, māmiņas un darbiniekus.

Katras nometnes noslēgumā dalībnieki vēlas pieteikties nākošā gada nometnei, bet nevaru dod apstipriņošu atbildi, kamēr nav savākta kaut puse no vajadzīgās summas. Mēģinām dažādos veidos vākt ziedojumus. Dažus gadus ziemā rakstīju projektus vairākiem fondiem, no kuriem saņēmām pusi vajadzīgās naudas. 2015. gada nogalē vēl nepaspēju padomāt par rakstīšanu, kad it kā pilnīgi nejauši satiku cilvēku, kam pastāstīju par nometni. Dievam nav nejaušību, Viņš man bija licis satikt savu kalpu, kurš nedēļas laikā nokārtoja, ka mūsu kontā tiek ieskaitīta pietiekoši liela naudas summa. Paldies Dievam, ka ar AS Ventbunkers palīdzību varēju sākt jau janvārī pieņemt pieteikšanos uz nometni.

Cenšoties sagādāt īpašo bērnu māmiņām patīkamus atpūtas brīžus, mēs vienā no nometnes dienām parasti aizvedam viņas uz kādu skaistu atpūtas vietu. Tā 2015. gada vēlā rudenī šim mērķim devos apskatīt Skrundas muižu. Ierodoties ekskluzīvajā, skaisti izremontētajā un sakoptajā vietā, ieraugot apkalpošanas kvalitāti

un cenas, ieslēdzu savu cilvēcisko domāšanu un sapratu, ka ar mūsu materiālajām iespējām šis variants atkrīt. Bet Dieva domas nav mūsu domas. Dažas dienas vēlāk saņēmām aizkustinošu pateicības vēstuli par to, ko mēs darām, no viesnīcas darbinieces, kura pati ir māmiņa bērnam ar īpašām vajadzībām. Skrundas muižas īpašnieki ziedoja savas telpas un apkalpošanu bez maksas. Par pusdienām summa bija samazināta līdz minimumam, ko nosedza mūsu draugi no Vācijas.

Pat zirgam prieks

Tā mēs visi kopā 148 cilvēki pavadījām neaizmirstamu dienu, baudot skaisti sakopto apkārtni, jāšanu ar zirgiem, pusdienas augstas klases restorānā, klausoties Arvīda Keiņa sniegtajās mūzikas skaņās. Bērni ar kustību traucējumiem varēja atpūtināt nogurušās muguriņas viesnīcas luksusa numuriņos, kamēr māmiņas piedalījās diskusijā ar bīskapu Pēteri Sproģi.

Liels piedzīvojums visiem nometnes dalībniekiem bija lidojums ar gaisa balonu. Nometnes sākumā saņēmu ziņu no firmas darbiniekiem, ka lidojums droši vien tiks atcelts, jo tiek solīti nelabvēlīgi laika apstākļi, vēja stiprums būšot par lielu. Paredzētajā lidojuma dienā pēcpusdienas programmā ierakstījām vienīgi "Turpinājums sekos", jo nezinājām, ko sacīt bērniem, negribējām viņiem sagādāt vilšanos. Saņēmu zvanu no lidojuma pilotas, ka tomēr atbraukšot, vismaz parādišot, kāds balons izskatās un kā to piepūš.

Martiņa tikko lidojusi ar gaisa balonu!

Bet notika brīnums - Dievs apstādināja vēju. Trīs stundas pirms saulrieta sākās lidojums virs Pelčiem, kurā varēja piedalīties ikviens dalībnieks un noslēgumā arī darbinieki. Piedzīvojums bija ne tikai mums, bet arī Pelču iedzīvotājiem. Pusnaktī atkal atskanēja telefona zvans un pilote, mājup braucot, sacīja: "Paldies jums, jo arī man pašai tas bija liels piedzīvojums! Paldies par jūsu brīnišķīgajiem jaunajiem puīšiem - sargeņģeļiem, kuri man palīdzēja, tādu komandu neesmu nekur satikusi!"

Nākamajās dienās bērni varēja piedalīties cirka mākslinieku izrādē, kas beidzās ar bagātīgu konfekšu lietu. Izbraukt ar sniega suņu pajūgu. Arī par šo pakalpojumu saņēmām lielas atlaides. Kad ziemā, telefona sarunā ar firmas pārstāvi sacīju, ka nometni rīko baptistu sievietes, uzzināju, ka esmu sarunājusies ar kādu Ogres baptistu draudzes māsu.

Svētības saņēmām arī kāda pavisam traģiska notikuma iespaidā. Vairāki nometnes dalībnieki un darbinieki līdz pat rīta gaismai līdzjūtībā atbalstīja savējos, kuri saņēma bēdīgu ziņu, ka Ventspilī traģiski miris viņu draugs. Tajā naktī kopā piedzīvojām divas svarīgas lietas - nepieciešamību ik brīdi domāt par mūžības jautājumu, jo dzīve var tikt pārrauta agrā jaunībā; un, ka ļoti svarīgi sāpīgos brīžos sajūst blakus draugus. Tik ļoti labus, ka gribas pat

ienest matracišus vienā istabā un vienkārši būt kopā. Dažas stundas pagulējuši, mani jaunie “sargeņģeļi” cēlās un devās tālāk kalpošanā, jo bija jāvada sporta pēcpusdiena. Mēs tajā dienā gaidījām ciemos aizsardzības ministru, bet atbrauca mūsējais (vistiešākajā nozīmē) - Raimonds Bergmanis. Viņš pārņēma vadību, sadalīja bērnus grupās, vadīja sporta nodarbības, juta līdzī, draudzējās, stāstīja par savu darbu. Stafetes posmu veidošanā piedalījās 45. zemessardzes bataljona pārstāvji. Pēcpusdiena noslēdzās ar aizlūgumu par ministra darbu un drošību mūsu valstī, par viņa ģimeni un spēku paļauties uz Dievu.

Vienā nedēļā izdzīvojām dažādus brīžus, tā, ka daudziem šķita - esam kopā mūžīgi. Bet pati svarīgākā svētību daļa tika piedzīvota kristību brīžos - divas dvēseles ceturtdienas novakarē un sešas dvēseles sestdien slēdza derību ar Dievu bibelīgā kristībā. Kristības nometnē notika pirmo reizi. Ierosmi tam deva kāda īpaša bērna māmiņa Inese, kuras sirdi pagājušā gada nometnes laikā Dievs uzrunāja. Dieva darbs bija neaprakstāms, jo pieteikušies bija 4 cilvēki, bet rezultātā tika kristīti 8 cilvēki. Pēc dievkalpojuma, kurā baudījām Svēto

vakarēdienu, kādi nedaudz jokoja, ka izveidojusies Pelču draudze. Lai arī divām trešdaļām no visiem klātesošiem ir katram sava draudze, un pati esmu laimīga, ka varu būt Ventspils draudzes māsa, zināma taisnība tā ir. Kāda jauna sieviete, kura tika kristīta, ir Pelču iedzīvotāja, un pievienojās nometnei kā mums šķita - nejausi, bet kārtējo reizi sapratām, ka Dievam nejausību nav.

Nometne noslēgusies, bet man šķiet, ka atrodos vēl svētlaimes debesīs. Nevaru beigt domāt par Dieva lielajiem darbiem. Kā katru reizi izvērtējot padarīto, saprotam, ka ir bijušas dažas kļūdas organizēšanas procesā, kas nākamajā reizē jāņem vērā, bet tie ir tikai nieki Mūžības priekšā.

Ministrs Raimonds Bergmanis ar bērniem

Pateicos Dievam, ka Viņš ir atļāvis būt starp brīnišķīgajiem cilvēkbērniem Pelčos! *MM*

OTRĀ DZIMŠANAS DIENA

INESE PRANČA
Kuldīgas draudze

2016. gada 2. jūlijs ir mana un 30. jūnijs manas jaunākās meitas Egijas otrā dzimšanas diena – kristību diena. Man bija sapnis, ko lūgšanās uzticēju Dievam. Es vēlējos tikt kristīta kādā ūdens krātuvē brīvā dabā. Un Dievs uzklausīja manu lūgšanu.

Dieva svētība bija ar mums, un šādas kristības varu novēlēt ikvienam Dieva bērnam. Kad kristībās stāvēju diķa malā, viegls vējiņš izkļiedēja lielo karstumu, sajutu Svētā Gara klātbūtni. Esmu pateicīga mūsu Tēvam debesīs. Paldies arī mācītājam Jānim Jūrmalim

Kristību dievkalpojums Pelču nometnē

Jūnija sākumā zvanīju Pelču nometnes “Cerību planēta” vadītājai Elitai, lai noskaidrotu, kad sāksies nometne. Mēs jau iepriekš bijām runājušas par to, ka esmu pieteikusies kristībām draudzē. Elitai radās doma, ka varbūt kristības varētu notikt nometnes laikā, jo Pelči ir ļoti bagāti ar diķiem.

par svētību, mācītājam Uģim Pallo par kristīšanu un visiem kristību lieciniekiem. Paldies Elitai par šī pasākuma organizēšanu.

Dievs man ir tik daudz laba darījis! Bija laiks, kad manā dzīvē viss gāja uz leju. Sākās problēmas ar veselību, bija

gūžu un mugurkaula deformācija, sirds neizturēja lielo zaļu patēriņu. Rinda uz operāciju bija ļoti gara, līdz pienāca brīdis, kad varēju pārvietoties tikai ar kruķu palīdzību. Ārsti ieteica kārtot invaliditāti. Jutos galīgi sagrauta.

Tad manai meitai Egijai bija nosūtījums pie ārsta Ventspils

slimnīcā un es izmantoju izdevību, lai savus izmeklējumus pie speciālistiem parādītu dakterim. Un notika brīnums – man tika nozīmēta operācija. Dievs mani nepameta un norādīja pareizo virzienu, kur doties. Slimnīcā sapratu, cik pateicīga esmu cilvēkiem, kas par mani ir lūguši un ticējuši, ka reiz savu sirdi atvērsu Dievam. Operācija bija sarežģīta, taču veiksmīga, un pēc divām nedēļām biju mājās. Manas kājas ar katru dienu kļuva stiprākas. Kādu dienu, kad mēs ar Egiju pastaigājāmies, pie mums piebrauca mašīna. Jauns vīrietis mūs pasveicināja un apjautājās, kā mums pašlaik klājoties. Viņš izteica aicinājumu lūgt par mums Dievu un pastāstīja, ka Dievs spēj palīdzēt atbrīvoties no sāpēm caur lūgšanām. Pastāstīju par savu deformēto muguru un ceļgaliem. Tad, uzlīcis man roku, viņš lūdza Dievu. Tagad ir pagājis pusotrs gads pēc operācijas un es varu brīvi iet, nesāp ne mugura, ne ceļgali, arī sirds ir izārstēta. Katru rītu pateicos mūsu mīļajam Tēvam debesīs par iespēju redzēt, dzirdēt un par to, ka manas rokas un kājas man klausā. Aizlūdzu par tiem, kas dzīvē to nevar izbaudīt.

Mana lielākā dāvana, ko Dievs ir devis, ir manas trīs meitas. Vecākās ir apprecējušās un dāvājušās man piecus mazbērnus. Abas ģimenes kalpo Rīgas Āgenskalna draudzē.

Jaunākā meita Egija ir bērns ar īpašām vajadzībām, un savu dzīvi esmu pakārtojusi viņai. Ja man nebūtu Egijas, es nebūtu iepazinusies ar Elitu. Šīs pēdējās divas nometnes Pelčos, kur arī es piedalījos kopā ar savu meitu Egiju, mani ļoti tuvināja Dievam. Esmu pateicīga visiem tiem cilvēkiem, kuri piedalījušies šo nometņu organizēšanā. Un pats lielākais paldies manai mammai Ausmai Jansonei, kura nemitīgi lūdza par manas dvēseles glābšanu.

Mācītājs un Diāna. “.. viņi abi nokāpa ūdenī, un viņš to kristīja” (Ap.d.8:36)

Es pateicos Jēzum, kurš devis man otro dzimšanas dienu un jaunu dzīvi! *M.H.*

KRISTUS VĀRDOS

OĻEGS JERMOLĀJEVS

Cēsu draudzes mācītājs

“Es vairs neesmu pasaulē, bet viņi ir pasaulē. Un es nāku pie Tevis. Svētais Tēvs, sargā savā vārdā tos, ko Tu man esi devis, lai viņi būtu viens, tāpat kā mēs” (Jāņa ev. 17:11).

Jāņa evaņģēlija 17. nodaļu dēvē par Jēzus Kristus Augstpriestera lūgšanu. Tā ir garākā Kristus lūgšana, kas nonākusi līdz mums, un tā pārsteidz ar savu patiesumu, nodošanos, mīlestību pret Tēvu un rūpēm par mācekļiem. 15. nodaļā Kristus runā par sevi kā par īsto vīnakoku un par mums kā zariem, mācot, ka ārpus Viņa nav dzīvības.

Vēl vairāk, tajā izteiktas Kristus rūpes un lūgums pasargāt mācekļus nākamajos gadsimtos, starp kuriem esam arī mēs. Ar to, ko Kristus lūdza, Viņš uzskatīja, ka būs pilnīgi pietiekami mācekļa dzīvei, kura ietver sekošanu Kristum visos tās aspektos: mācībā, svētdzīvē, misijā un kalpošanā.

Kristus lūdza brīdi pirms Viņa fiziskās klātbūtnes noslēguma šajā pasaulē. Mācekļiem būs jāturpina Viņa vēsts nešana līdz pasaules un laiku beigām. Jēzus Kristus runā par Aizstāvi Svēto Garu, kura spēkā un vadībā būs iespējams mācekļu ceļš un liecība pasaulei par Viņu.

Lūgšana atklāj Kristus rūpes. Viņš nelūdza par visiem, Viņš lūdza par savējiem, Viņa mācekļiem katrā paaudzē un gadsimtā, kuri nāks ticībā pie Viņa. Ikviens ir aicināts kļūt par “savējo” Kristum, ļaujot, lai Svētais Gars pārlicina par Kristus vārdu patiesumu, iedrošina atsaukties, piedzīvot nožēlu par savas dzīves grēkiem un uzticēties Viņam kā Glābējam!

Līdzība par diviem nama cēlājiem atklāj, ka pamats ir Kristus vārdi un mācība. Ja nav Kristus vārdi, kas ir arī Tēva vārdi, nav kristietības, nav sekošanas Kristum, nav patiesas

atdzimšanas, nav nekā vairāk kā vien pašizdomāta dievkalpošana un garīgums, apaudzēts ar daudzām blakus lietām.

Ja nav Kristus vārdi, kas ir arī Tēva vārdi, nav kristietības, nav sekošanas Kristum, nav patiesas atdzimšanas.

Kristus uzruna Dievam: “Svētais Tēvs” ir vienreizēja un unikāla. Tā ir cieši saistīta ar Viņa lūgšanas vārdiem 17. pantā “*Dari viņus svētus patiesībā – Tavi vārdi ir patiesība*”. Uzruna norāda, kas Dievs ir savā būtībā, un viss, ko uzzinām par Viņu Svētajos Rakstos kā par taisnu, žēlsirdīgu un mīlošu, ir apskatāms kopā ar Dieva svētumu. Dieva svētums pieprasa patiesību, tas nav savienojams ar meliem, dažādām puspatiesībām. Pastāvēs tikai tas, kas spēj stāvēt Dieva svētuma priekšā. Ceļš uz svētumu ir dzīve, dzīvota Kristus atklātajos Dieva vārdos. Ceļš uz svētumu ir dzīve Kristū! Tikai Kristū mēs varēsim atrasties svētā Dieva priekšā.

Redziet, cik saprotami kļūst Kristus aicinājuma vārdi: “Seko man!”, jo tikai Kristus mūs ved un tuvina Tēvam. Jebkuras mūsu domas par Dievu, Viņa taisnību, mīlestību vai svētumu, kas nav balstītas uz Dieva vārdiem, ved pie šķelšanās un atšķirībām. Kristus to apzinās un lūdz:

“*Lai viņi ir viens, tāpat kā mēs!*”

Vienprātība citam ar citu un Tēvu ir iespējama tikai uz kopīgā pamata - Kristus. “*Citu pamatu neviens nevar likt kā to, kas jau likts, un tas ir Jēzus Kristus*”(1.Kor. 3:11).

Kristus lūdz par šo vienprātību un katram no mums ir atbildība tam atsaukties, mīlēt savu Kungu no visas sirds, pieņemt un mīlēt Viņa vārdus, un dzīvot saskaņā ar tiem.

Mēs nevaram būt vienoti ārpus Kristus atklātajiem Dieva vārdiem. Tāpēc, ja vēlamies atbildēt uz jautājumu, kā iespējama vienotība ar Tēvu un citam ar citu, tad lūgšana vēlreiz apstiprina: “*sargā Savā vārdā!*”

Ko nozīmē “sargāt”? Tas nozīmē palikt un dzīvot patiesībā, mīlēt patiesību, gūt brīvību patiesībā. Tikai Dieva vārdi ir patiesība, jo viss cits beigs pastāvēt, bet Kristus vārdi, kas vienlaicīgi ir Tēva vārdi, nekad nezudīs. Tikai Dieva vārdiem piemīt dzīvība un spēja atjaunot, piepildīt un dot garīgu sāta sajūtu. Tajā lai topam sargāti! Lūgšim Viņu, lai paliekam Kristus lūgšanā sacīto vārdu nozīmē! *MSU*

Saīsināta svētruna no SKA nometnes

Laidzē, pilnu tekstu varat izlasīt:

www.lbds.lv/nozares/sieviesu-kalposanas-apvieniba

MIERA OSTA IKDIENAS RITUMĀ

MĀRA MARTINSONE
Mazsalacas draudze

Dievs parasti visvairāk uzrunā skumjās, sāpēs, kad cilvēks ir spiests apstāties savā ikdienas skrējienā. Bet 29. - 31. augustā es biju miera ostā Dieva tuvumā, kur mana sirds un prāts bija priecīgs - Sieviešu kalpošanas apvienības rīkotajā nometnē "TE ES ESMU, LIETO MANI" Laidzē - skaistā, sakoptā vietā netālu no Talsiem. Šī bija īpaša nometne, jo atzīmējam 20 gadu jubileju, kopš apvienība rīko šādas nometnes.

buss mūs vizināja ilgi, ļaujot apskatīt Kurzemes ainavas.

Piebraucot pie Laidzes tehnikuma dienesta viesnīcas, mūs mīļi sagaidīja Līvija Godiņa un par visiem parūpēties steigās Gita Vadone, kuru šoreiz varam saukt par nometnes krustmāmiņu. Savu mīlestību viņa parādīja vispirms ar to, ka katrai dalībniecei tika piesprausts viņas pašas veidots pušķītis, tādā veidā

tikām arī sadalīti grupiņās.

Nometne ir tik īpaša! Šoreiz sēžam nevis solu rindās, bet gan pie galdiņiem, kas skaisti noformēti, katrs savā krāsā. Tur varējām dalīties savās pārdomās, diskutēt vai vienkārši būt kopā Kristus mīlestībā un klausīties.

Exodus in Venia - Talsu dziedošās sievietes

Ceļojums sākās jau Rīgā, iekāpjot mums sarūpētajā autobusā. Liels prieks atkalredzēties ar māsām, kuras sastapu iepriekšējās nometnēs. Auto-

Nometne iesākās ar Talsu jauniešu dziesmām un Talsu mācītāja Miervalža Lindmaņa uzrunu. Vakars pagāja burvīgu balsu skaņās. Dziedāja meiteņu grupa "Exodus in Venia" no

Talsiem, mūzika un vārdi uzrunāja katru klausītāju. Lika aizdomāties, ka mēs katrs esam kā pakāpiens trepēs pie Dieva, kā lukturis, kurā atspīd Dievs.

Vakara izskaņā skatījāmies filmu "Lūgšanu istaba" angļu valodā, bet visu tulkoja Lidija Ēce. Filmas laikā daudz domāju par savu lūgšanu dzīvi, vai tā ir tikai vispārīga, jeb tajā es izstāstu visu, pilnībā atverot savu sirdi Dievam. Filma bija ļoti uzrunājoša.

Sestdiena iesākās ar rīta svētbrīdi, kad ieklausījāmies pārdomās par Dieva vārdu, kā arī bijām lūgšanās kopā ar mūsu Kungu. Neiztrūkstošā rīta rosme - pat divu veidu, pēc katra spējam un vēlmēm. Kad esam labi izvingrojušās, tad prieks doties uz brokastīm. Katra ēdienreize ļoti bagātīga un dažāda.

Otrā diena bija bagāta ar lekcijām un radošajiem darbiem. Klausījāmies Kristīnes Ēces lekciju par mūsu vērtību, bija piemēri par personībām

Interesu grupa vecmāmiņām

no vēstures, kur cilvēciski nav iespējami nekādi sasniegumi, bet caur Dieva svētībām šie cilvēki dara lielas lietas.

Lektore Vēsma Sandbergas lekcija lika ietrisēties mūsu dvēseļu stīgām, jo runa bija par bāreņiem, kuriem nav vecāku - cik ļoti viņi alkst mīļumu, apskāvienus. Vēsma skaidroja, kā

mēs varam palīdzēt šiem bērniem un rosināja to darīt.

Bija arī radošās darbnīcas, kurās darinājām sirsniņas no diegiem, gleznojām ar dabas materiālu palīdzību, uzzinājām savu personības tipu, ieklausījāmies vecmāmiņu stāstos, locījām stieplītes, veidojot skaistas rotas, kā arī apguvām pareizus

Arī bērniem sava nodarbība

gulēšanas ieradumus fizioterapeites vadībā. Bijām pilnas ar zināšanām, bet reizē arī nogurušas.

torte un īsta dzimšanas dienas sajūta.

Svētdien mūsu vidū bija Cēsu draudzes mācītājs Oļegs Jermolajevs un Tukuma draudzes mācītājs Raivis Deksnis. Dienas laikapstākļi ir tik mainīgi, bet arī te parādās Dieva brīnums - kad esam telpās, ir stiprs lietus, bet, kad dodamies noteiktā laikā uz fotografēšanos, lietus piestāj un varam pat acis piemiegt saules staros.

Mazā grupa

Vakars pagāja svētku noskaņās – nedaudz jutāmies kā skolā, jo tika atgādināti visi mācību priekšmeti, caurvīti ar nometņu vēsturi, gan ieklausoties pirmās nometnes dalībnieču atmiņās, gan ielūkojoties fotogrāfijās un ieklausoties faktos no citām nometnēm. Īpašs bija Sievietes stāsts, kurā mums palīdzēja iejusties Gita un viņas vīrs, kā arī Lidijas Ēces dziedātās dziesmas. Vakara izskaņā devāmies ar brīnumsvēcītēm uz laukumu, kur izlikta svēcītes krusta formā. Pašā kulminācijā bija garda

Dievkalpojumā esam kopā lūgšanās, Dieva vārda pārdomās, pateicībās

viens otram. Dievs mūs bagātīgi svētīja šajās dienās. Paldies Gitai Vadonei un viņas ģimenei, Lidijai Ēcei un citiem palīgiem. Paldies Dievam par jums visiem, kuri pielika roku pie nometnes rīkošanas, veidošanas un vadišanas! Mēs tikām svētītas! *M.S.*

Vakara pasākuma elegantie vadītāji - Lidija un Filips

Nometnes kopbildi skatiet uz žurnāla 4. vāka!

Šogad svinam 20 gadus kopš pirmās Sieviešu kalpošanas nometnes, ko tolaik organizēja Māsu apvienība. Bet tā nav tikai vēsture, tie ir dzīvi notikumi!

Vai esi tur bijis? Kādas ir tavas atmiņas?

1996. g.	Vaivaros	“Marija un Marta”
1997. g.	Ogrē	“Cenšanās pēc svētas dzīves”
1998. g.	Ogrē	“Mīlestība un pienākums”
1999. g.	Kandavā	“70 x 7 jeb piedošana”
2000. g.	Kandavā	“Pirmo vietu Kristum”
2001. g.	Mālpilī	“Pazīt, paklausīt, piedzīvot”
2002. g.	Mālpilī	“Jūs esat zemes sāls”
2003. g.	Saldū	Draudžu dienas
2004. g.	Smiltēnē	Draudžu dienas
2005. g.	Birmingemā (Lielbritānijā)	Māsu konference
2006. g.	Valmierā, Pelčos	Lūgšanu dienas
2007. g.	Skrundā	“Mīliet cits citu”
2008. g.	Mālpilī	“Dievs rūpējas”
2009. g.	Zaļeniekos	“Kāp kalnā!”
2010. g.	Bulduros	“Mācieties no puķēm”
2011. g.	Bulduros	“Svētā Gara auglis”
2012. g.	Siguldā	“Sievietes dzīves krāsas”
2013. g.	Līvānos	Draudžu dienas
2014. g.	Siguldā	“Atklāj nozīmīgo”
2015. g.	Saldū	“STAROjums”
2016. g.	Laidzē	“Te es esmu. Lieto mani.”

TUVĀKIE NOTIKUMI

8. oktobrī Jelgavas draudzē konference “Skaties plašāk!”

7. novembrī Pasaules Baptistu sieviešu Lūgšanu diena.

26. novembrī lūgšanu konference - koncerts Rīgā.

“SOFT” - NOMETNE MEITENĒM

MĀRA MARTINSONE

Mazsalacas draudze

„Ja jau zēniem ir „DRAFT”, tad mums būs „SOFT”! Tāds teikums izskanēja agrā pavasarī Sieviešu kalpošanas padomes sēdē. Bija ideja veidot nometni meitenēm vecumā no 14 līdz 20 gadiem. Tā nu mēs - Agnese Pallo, Dace Šūpule un Māra Martinsone - ķērāmies pie darba. Pirmā tika saaicināta komanda: fotogrāfs, slavēšanas vadītājs, operators, našķu meistars – visas tikai meitenes!

23. jūlijā Lēdmanē atklājām pirmo nometni meitenēm. Nosaukums “SOFT”, tulkojot no angļu valodas – maigums, trauslums. Savukārt otra nozīme – tā mēdz saukt datoru “smadzenes”, programmas. Aicinājām meitenes uz pārdomām par maiguma un gudrības nozīmi sievietes dzīvē. Mūsu

lektores bija Aija Grīnberga no Ogres draudzes un Daila Siliņa no Āgenskalna draudzes. Meitenes klausījās un iesaistījās diskusijās. Interesantākais bija tas, ka lektores tik labi viena otru papildināja, Aijas stāstījumu turpināja Daila. Un visam pāri skanēja: “Tu esi skaisti radīta, tu esi skaista.”

Nometnē meitenes mācījās gatavot garšīgus naškus, veidoja no māla interesantas lietišas, bija arī filma, kuras laikā nobira ne viena vien asara, un daudzi pārdomu brīži. Neiztikām arī bez saviem aktiermeistarības paraugdemonstrējumiem – skečiem. Meitenēm bija jāataina savu istabiņu atšķirīgie nosaukumi.

Lielu pārbaudījumu izraisīja jaunatklātā baskāju taka Lēdmanē. Kad gājām pa to, smējāmies, ka šis ir mūsu "draft" posms. Pateicoties takai, varējām arī baudīt „Trušu karalistes” iemītņieku maigumu.

Svētdiena bija ļoti bagāta ar diviem dievkalpojumiem. Pirmais – kopā ar mācītāju Uģi Pallo un dziedātāju Lību Ēci-Kalniņu. Varējām dziedāt līdzī Libai slavas dziesmas mūsu Kungam. Otrs dievkalpojums bija neplānots, kurā mūs pārsteidza “Zilā Krusta” vīru ansambļa varenais dziedājums. Meitenes nāca ar savām dziesmām, un varējām salīdzināt meiteņu maigo ar vīru spēcīgo dziedājumu.

Visas dienas mūsu darbošanos caurvija lūgšanas un slavas dziesmas ģitāras un vijoles pavadījumā. Noslēgumā bija foto un burbuļu laiks. Pacietīgākās baudīja arī izbraucieni ar pajūgu.

Aptaujājot meitenes, galvenais, ko viņas minēja, bija – labi pavadītais laiks, jauni draugi un gūtā atziņa – “Es esmu skaista!”

Dieva vadību mēs jutām katrā brīdī, jo Dievs svētīja ar labu noietnes vietu, kur daudzās vietās redzami uzraksti ar Bībeles atziņām, ar *foršām* meitenēm, bez kurām šī noietne nebūtu iespējama. Ar komandu, kurā katrs ar prieku pieteicās. Esam Dievam ļoti pateicīgas par šo laiku, kurš tiek dots, lai veidotu meiteņu iekšējo pasauli. Pasauli, kuras centrā ir Dievs. *MSM*

PAR TĒTIEM

Reiz tika veikts kāds pētījums un tika iztaujātas jaunas meitenes - studentes par viņu attiecībām ar tēviem.

Viena no studentēm, pēc tam, kad bija dzirdējusi citu studentu pieredzes, teica: "Klausoties jūsu stāstītajā, es apjaušu, cik gan pateicīga varu būt, jo mans tēvs, kad es biju maza, labprāt bija ar mani kopā un centās ieplānot tam savu laiku. Es esmu otrs bērns desmit bērnu ģimenē, un tas, manuprāt, būtu diezgan labs attaisnojums, lai tētis teiktu, ka viņam nav laika, ko veltīt bērniem. Bet, neskatoties uz to, tētis mums katram centās veltīt nedalītu uzmanību. Viņš mēdza piecelties piecos no rīta un ar kādu no bērniem doties brokastīs ārpus mājas. Ar katru no bērniem viņš centās to darīt reizi mēnesī. Un tad, kad man palika 16 gadi, brokastu vietā viņš veda mani vakariņās. Tās bija ļoti īpašas tikšanās reizes, tajās viņš vienmēr noskaidroja, kā man iet un kas man attiecīgajā dzīves posmā bija aktuāls. Tās bija tikšanās reizes, kuru noslēgumā viņš vienmēr man uzdeva jautājumus: "Vai tu zini, cik lepns es esmu par tevi? Vai tu zini, cik ļoti es tevi mīlu?"

Viņam bija vēl kāds ieradums. Lai arī tas bija kaut kas mazs, tas man nozīmēja un nozīmē tik daudz.

Šo rituālu es gaidīju katru vakaru. Viņš gāja katru vakaru pie katra no bērniem, nosēdās uz viņa gultas malas, paglaudīja viņa muguru un samīļoja. Pēc tam viņš lūdza par mums. Katru vakaru tā bija viena un tā pati lūgšana.

Debesu Tēti, paldies par tik brīnišķīgu meitu.

Viņš tā darīja visu mūsu bērnības laiku. Tā bija tik svarīga manas bērnības daļa. Man bija ļoti grūti, kad devos studēt un dzīvoju citur, un vairs nedzirdēju tēta lūgšanu par sevi. Lūgšana skanēja šādi: "Dārgais Debesu Tēti, paldies par tik brīnišķīgu meitu (viņš vienmēr nosauca arī manu vārdu)! Paldies, ka Tu viņu svētī un paldies, ka viņa var būtu mūsu ģimenē. Paldies, ka viņa jau tik agrā vecumā ir varējusi iepazīt Tevi. Sargā viņu šonakt, kad viņa gulēs un rīt, kad viņa dosies savās dienas gaitās. Sargā viņu no ļauna. Palīdzi viņai atrast ticīgu vīru īstajā laikā. Jēzus vārdā, āmen!"

Šī ik vakara lūgšana vienmēr ir ar mani un, kad man pašai būs ģimene, tad lūgšu par saviem bērniem un aicināšu arī savu vīru darīt to pašu." *

Rudenī Latvijā tiek svinēta Tēvu diena. Tā ir diena, kad varam īpaši pateikties par saviem tētiem un, ja iespējams, būt ar viņiem kopā. Tā ir diena, kad varam iedrošināt, iedvesmot savus tēvus un lūgt par viņiem: “Dārgais Dievs, uzklausi šo lūgšanu, ko es lūdzu par savu tēti. Paldies par viņa dzīvi, jo bez viņa manis nebūtu. Paldies par laiku, kad viņš rūpējās par mani un turēja mani savās rokās. Paldies par visu, ko esmu mācījies no

viņa piemēra, arī no viņa kļūdām. Ak, mīlošais Dievs, svēti manu tēti, svēti viņa dvēseli. Un par tām reizēm, kad viņš kļūdiņās attiecībā uz mani, ļauj man viņam piedot un mīlēt viņu, kā Tu viņu mīli. Caur Tavu Garu dziedini visus ievainojumus, kas ir starp mums. Tu esi mūsu visu Tētis, lai Tava žēlastība ir pār visiem tēviem, meitām un dēliem. Jēzus vārdā, āmen!”** *MA*

Apkopojusti Evelīna Sproģe

*Fragments no grāmatas “Bringing Up Girls” (Dr. James Dobson).

** Iedvesmots no “Prayer for my father” “<https://prayerforanxiety.com/2015/06/19/prayer-for-my-father/>”

VECMĀMIŅU LIETAS

KETLĪNA RĪDA (KATHLEEN REED)

Es ar savām draudzenēm, kuras visas ir vecmāmiņas, izbaudījām jauku pavasara dienu brīvdabas krāmu tirgū. Dažas no viņām stūma bērnu ratiņus un izrādīja savus mazbērņus visiem, kam vien radās interese. Citas darija, ko varēja, lai nosargātu savus mazos no aizmaldīšanās vai dārgu lietu saplēšanas, atrašanās vai nopirkšanas. Kamēr staigājām, mūsu sarunas dabiski grozījās ap mūsu ģimenēm un to prieku un izaicinājumiem, kādi jāsastop vecvecākiem. Šeit ir dažas no interesantākajām lietām, kas viņām bija sakāmas:

GUDRĪBA: Kad piedzimst mazbērns, piedzimst arī vecmāmiņa. Tu īstenībā nezini, ko nozīmē perfekta mīlestība, līdz neesi paņēmis rokās savu pirmo mazbērnu.

Mani mazbērni ir svētība no Dieva, man nodota caur maniem bērniem. Manas lielākās svētības sauc mani par Vecmāmiņu.

“Vecuma vainags – mazdēli,” rakstīts Bībelē (Sakāmvārdi 17:6).

Vecmāmiņas ātri sagurst. Dievs zināja, ko dara, dodot bērnus jauniem cilvēkiem!

Neesi pārsteigta par to, ko tavi mazbērni saka vai dara. Atceries, šie ir tie cilvēki, par kuriem tu brīdināji savus bērnus, sakot: “Es ceru, ka tad,

Ketlīna ar savu vecmāmiņu

kad tev kādreiz būs bērni, viņi būs tādi paši kā tu.”

Vecmāmiņai ir ausis, kas klausās, rokas, kas vienmēr tur, mīlestība, kas ir nebeidzama, un sirds - tik laba kā zelts.

Vecmāmiņai ir ausis, kas klausās, rokas, kas vienmēr tur, mīlestība, kas ir nebeidzama, un sirds - tik laba kā zelts.

PADOMS: Katru dienu lūdz par saviem bērniem un mazbērniem. Lūdz kopā ar saviem mazbērniem un māci viņus lūgt. Maltītes un gulētiešanas laiks ir ideālas iespējas to darīt. Stāsti viņiem stāstus no Bībeles un

māci viņiem Bībeles pantus. Varbūt tu esi vienīgā draudze, ko tavi mazbērni satiek.

Atrodi pacilājošu, iedrošinošu kristīgu mūziku (diskus vai radio) un atskaņo to savās mājās un mašīnā. Dziedi līdzī un dejo pie tās!

Starp paaudzēm ir brīnišķīga saikne - vecvecāki un mazbērni viens otram šķiet aizraujoši!

Pasaki (piezvani vai uzraksti) paldies savam bērnam un viņa otrai pusītei, ka viņi jums ir dāvājuši mazbērnus.

Neaudziniet savus bērnus vai viņu laulātos savu mazbērnu priekšā. Patiesībā, iespējams, ka jums vispār nevajadzētu vairs audzināt savus bērnus vai viņu laulātos. Viņi ir pieauguši cilvēki, kuri ir atbildīgi paši par sevi un saviem bērniem. Jebkurā gadījumā, jūs tāpat nevarat viņiem likt darīt kaut ko, ko viņi nevēlas darīt. Tā vietā mīliet un atbalstiet viņus (jūs taču atceraties, cik grūti ir būt vecākiem, vai ne?) un uzslavējiet par visu, kas viņiem labi sanāk.

Dariet saviem mazbērniem zināmu, ka viņi var ar jums runāt par jebko. Dažreiz, ja viņu vecāki ir emocionāli uzlādēti vai arī ikdienas rūpju piesātināti, mazbērniem ir vieglāk runāt ar jums nekā ar savu mammu

vai tēti. Paturiet viņu noslēpumus pie sevis (ja vien tas neatklāj kaut ko noziedzīgu vai dzīvībai bīstamu).

Starp paaudzēm ir brīnišķīga saikne – vecvecāki un mazbērni viens otram šķiet aizraujoši!

Veiciet vienlaicīgu ieguldījumu bērnu veiksmīgā laulībā un mazbērnu dzīvēs – piedāvāriet pieskatīt mazbērnus kādu vakaru vai nedēļas nogali. Tas dos vecākiem tik nepieciešamo laiku divatā, un jums – netraucētu laiku ar saviem mazbērniem, kad varat uzvesties, cik vien muļķīgi vēlaties (nepārkāpjot viņu vecāku noteikumus). Cik vien viņu vecāki tam piekrīt, ļaujiet mazbērniem palīdzēt kādas jaunas receptes izgudrošanā, kopā ar viņiem spēlējiet spēles līdz vēlam vakaram, noskatieties kopā kādu piemērotu filmu un ļaujiet viņiem kārtīgi izgulēties. Pasniedziet viņiem brokastis gultā, aizejiet uz jaunu parku vai muzeju, aizvediet viņus uz bibliotēku vai zoodārzu. Palīdziet viņiem apgūt jaunas prasmes vai atklāt jaunu hobiju, ko, viņiem augot, varēsiet turpināt kopīgi darīt.

Izklaidējieties kopā ar bērniem un mazbērniem.

**Jūsu šodienas darbi radīs
atmiņas, kas pārdzīvos jūs!** *MM*

Tulkojusi Krista Kļaviņa

Pasaules Baptistu sieviešu Lūgšanu diena

2016. gada 7. novembrī

Vairāk info: www.bwawd.org

Pasaules Baptistu savienības (BWA) Sieviešu apvienībā ir iekļautas septiņas Kontinentālās apvienības, kas pārstāv 193 nacionālās baptistu sieviešu organizācijas no 156 valstīm. 2016. gada Lūgšanu dienas programmu ir sagatavojusi Ziemeļamerikas Baptistu sieviešu apvienība.

KSENIJA MAGDA
BWA Sieviešu apvienības
prezidente (2015-2020)

CELIES SPĪDI

Dārgās māsas visā pasaulē!

Kādā konferencē Horvātijā deviņdesmitajos gados tika apspriests jautājums par vardarbību pret sievietēm.. Pētījumu rezultātā bija atklājies, ka 64 % Horvātijas lauku reģionos dzīvojošo sieviešu uzskata - ja vīrs viņas sit, „kad viņas to ir pelnījušas”, tas nav nepareizi. Viņām nekad nebija ienācis prātā, ka neviens cilvēks nav „pelnījis”, ka viņu sit. Mani tas ļoti uztrauca, un es sāku domāt, kā neliela baptistu draudze varētu mainīt tik plaši izplatītu problēmu. Galu galā, Horvātija atradās tādā kā sociālā geto, ko piecdesmit gadu garumā bija uzturējis komunistiskais režīms. Draudze bija maziņa un tai nebija

nekādu līdzekļu. Šķita neiespējami, ka šāda draudze spētu ietekmēt apkārtējo sabiedrību. Es jautāju Nensijai Merfijai (Familylife Today direktorei), ar ko mēs varētu sākt.

“Tas ir vienkārši,” Nensija atbildēja. “Ja jūsu draudze nenovērsīsies ne no vienas sievietes, kas cieš no varmācības, pieņems ikvienu un parādīs, ka Jēzus grib, lai katra būtu brīva, tad drīz šī draudze iemantos līdzjūtīgas draudzes reputāciju. Vēsts par to izplatīsies, un jums būs sākusies aktīva kalpošana.”

Tas izrādījās vislabākais padoms, kā aizsniegt sabiedrību. Turklāt, to bez pūlēm spēj īstenot jebkura draudze, neatkarīgi no tās locekļu skaita. Tas nav brīnums, tā ir Bībeles mācības īstenošana dzīvē. Mēs neesam aicināti filozofiskā vai politiskā līmenī apspriest globālas problēmas. Jēzus mūs sauc par lieciniekiem. Viņa draudze ir uzskatāms piemērs tam, ka jebkurā situācijā dzīve var kļūt labāka, ja Dievs ir tavs Kungs.

Mēs neesam aicināti filozofiskā vai politiskā līmenī apspriest globālas problēmas. Jēzus mūs sauc par lieciniekiem.

Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu dienas tēma 2016. gadā ir „Cēlies un spīdi!” Kad mēs ceļamies, Jēzus Kristus atspīd sabiedrībā. Es

lūdzu Dievu, lai biklās un kautrīgās kļūtu drosmīgas un nostātos pret netaisnību, sākot ar maziem soļiem savās mājās. Es lūdzu drosmi sievietēm, kuras biedē sekulārisms un kurām šķiet, ka mūsu kristīgās vērtības tiek apdraudētas, lai viņas spēj pārliecināti izslieties un spīdēt mūsu sabiedrībā. Mīlestība vienmēr ir spēcīgāka par vārdiem un iestājas par taisnīgumu. Nostāties pret pasaules ļaunumu ir grūti. Tas ir biedējoši. Reizēm tas uzjundī atmiņas un uzplēš senas brūces.

Mīlestība vienmēr ir spēcīgāka par vārdiem.

Ir grūti celties un spīdēt šajā tumsā. Viegļāk būtu izlikties, ka viss ir kārtībā, vai gaidīt, ka to atrisinās ietekmīgākas personas. Taču Dieva Valstībā tā nenotiek. Mēs esam aicinātas ticēt un drosmīgi stāties pretī netaisnībai un ļaunumam. Dievs ir cienīgs un pietiekami spēcīgs, lai mainītu jebkurus sarežģītus apstākļus mūsu sabiedrībā. Viņa meitām ir jāpievienojas un jādarbojas kopā ar Viņu.

Ir daudz par ko lūgt, un ir pienācis laiks to darīt visām kopā Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu dienā. *AMM*

Tulkojusi Ailita Kuka

TĪGERU KAKTĀ RINKONĀ

Rincon del Tigre – Tīgeru kakts – tā sauc nomaļu vietu Bolīvijas džungļos, kur pirms 70 gadiem latviešu baptisti iesāka misiju pie vietējām ciltīm, dibinot skolu, uzceļot baznīcu, iekopjot saimniecību un apmācot džungļu iedzīvotājus. Šī ir viena no veiksmīgākajām pasaulē zināmajām misijām un viena no labākajām skolām valstī. Jau ilgu gadu misiju vada mācītājs **Samuels Jansons** ar dzīvesbiedri – skolas direktori – **Panfilu Jansoni**. Atzīmējot misijas jubileju, piedāvājam jaunāko vēstuli no Rinkonas.

SAMUELS JANSONS

Rinkonas misijas vadītājs

Mīļā ģimene Kristū!
Kopmītņu telpas ir tukšas, klusas... skolēni ir devušies divu nedēļu ziemas brīvlaikā. Daudzi no viņiem ir nodevuši savas dzīves Kristum, ticot Viņam kā vienīgajam Glābējam. Atgriežoties ciematos un savās mājās, kas izkaisītas viscaur džungļu biežoknī, tie saskarsies ar pretošanos, nekristīgās vides spiedienu un pat vajāšanām sava izdarītā lēmuma dēļ. Viens no šādiem skolēniem ir Lūkass – vidusskolnieks, kas bijis atkarību varā, bet tagad paļaujas uz Dievu un cer uz pārmaiņām savā dzīvē. Viņš lasa Biblii ik dienas, kaut joprojām cīnās ar sava rakstura izpausmēm, dažādām atkarībām un attiecībām ar tuviniekiem. Tāpat arī pamatskolnieki – dvīņi Donalds un Donijs, ar brāli Baširu dzīvo atsevišķās mājvietās, jo ģimene ir izjukusi. Uzsākot mācīties pie mums, viņi bija dumpinieki un nemiera cēlāji, necieta savus vecākus, pat nevēlējās ar tiem kontaktēties. Pievēršot

individuālu uzmanību, mīlestību un esot lūgšanās par šiem bērniem, viņu dzīves ir mainītas. Lūdziet, ka šo jauniešu ticība nevājinātos, kā Jēzus lūdza par Sīmani: “*Es esmu lūdzis par tevi, lai tava ticība nemitētos*” (Lūk. 22:32). Mēs patiešām uzticam skolēnus Dieva varenajā gādībā.

Ziemas brīvdienas dod mums laiku atjaunot, salabot, nomainīt mēbeles skolā, kopmītnēs un virtuvē, tā sagatavojot visas telpas otrajam semestrim. Tas ir laiks arī mums pašiem, lai varam atpūsties, novērst veselības problēmas, apmeklēt zobārstu, kā arī paveikt nepieciešamos darbus Misijā. Mācību gada sākums izvērtās ļoti grūts. Cilvēks, kas gatavojās būt par uzraugu pamatskolnieku kopmītnē, atteicās no šī darba 2 dienas pirms mācību sākuma. Panfilai nācās to uzņemt, tāpēc... viņa dzīvoja pamatskolnieku kopmītnē, un es apmetos vidusskolnieku kopmītnē. Nepavisam nebija viegli, bet Tas

Kungs dāvāja iespēju visam brīnišķīgi izdoties. Beidzot, pēc 2 mēnešiem, Dievs deva kādu, kas pieskatītu pamatskolnieku kopmītni. Savukārt es dabūju atpakaļ *savu brīnišķīgo dāmu*. Tas Kungs dāvāja skolotāju, kas ir kristiete, un šobrīd ir lieliska meiteņu kopmītnes pieskatītāja. Mēs joprojām saskaramies ar grūtībām, meklējot piemērotus skolotājus, un aizlūdzam, ka tie būtu ne tikai pedagogi, bet arī Dieva liecinieki un kristīgo principu ieviesēji bērnu dzīvēs.

Pēc četrus gadus smaga darba, lai iegūtu nepieciešamo maģistra grādu izglītībā, Panfila izcili aizstāvēja savu maģistra darbu un ieguva labāko vērtējumu visā valstī. Tam par godu izlaidumā diplomu viņai pasniedza Bolīvijas prezidents. Esot klāt arī Izglītības ministram un citām augstām personām, Panfilai bija iespēja prezidentam uzdāvināt Biblii, aicinot viņu to lasīt un gūt Dieva gudrību valsts vadīšanā.

Mēs no sirds slavējam mūsu Pestītāju par Viņa rūpēm un vadību ikvienā lietā. Pirms dažām nedēļām mūsu saimnieks Romāns paziņoja, ka dīzeļdegviela ir atlikusi tikai desmit dienām, jo mums nav bijusi iespēja to nopirkt jau vairāk kā mēnesi. Nekas cits neatlika, kā samazināt ģenerators izmantošanu (tas nepieciešams elektrības ražošanai un ūdenssūkņu darbināšanai dziļajās akās). Dievs gādāja par mums un īstajā brīdī sūtīja negaidītu finansiālu atbalstu vien pāris dienas pirms degvielas izsūkuma. Mēs lūdzam par gudrību, kā pārvaldīt Dieva dāvāto žēlastību – pārtikas produktus, degvielu, mācību materiālus, stādījumus, liellopu audzēšanu un citas vajadzības. Paldies jums par nepārtrauktajām lūgšanām, mīlestību, rūpēm un atbalstu! *MSH*

Tulkojusi Terēze Runce

Vairāk info: www.rincondeltigre.org

Svētki Rinkonas skolā. Misijas vadītājs Samuels Jansons kolonā no kreisās, skolas direktore Panfila Jansone vidū.

NEIERASTĀS RUDENS VELTES

Vēl varat paspēt ievākt neierastākas rudens veltes.

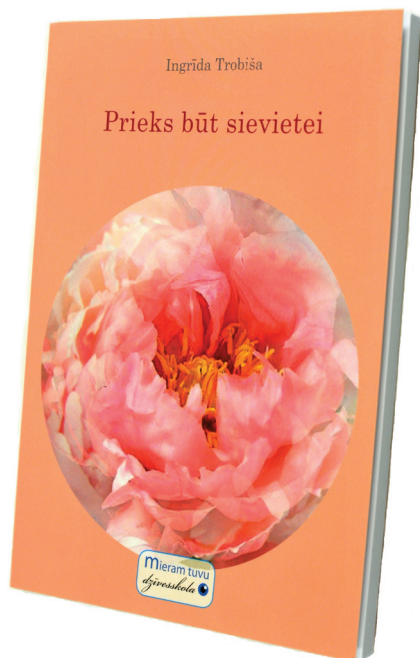
Smiltsērķšķu ogas vislabāk iesaldēt un ziemā izņemt pa nelielām porcijām. Ogas ieber krūzē, nedaudz atslaidina, saspiež, aplej ar karstu vai aukstu ūdeni un tūlīt dzer. Visus biežumus vislabāk apēst! Ogas un lapas satur kumarīnu, kas kavē trombu veidošanos asinsvados.

Kaltētas **smiltsērķšķu lapas** uzvāra tāpat kā tēju, dzer saaukstēšanās slimību gadījumā, zarnu trakta traucējumu gadījumā, pie anēmijas, hipovitaminozes. Šī tēja ir efektīga stomatīta un peritonīta ārstēšanā. Lieto arī pie cukura diabēta (tai skaitā pie asinsvadu komplikācijām). Svaigas lapas var lietot pētersīļu un diļļu vietā, apberot ēdienu ar zaļumiem.

Melnā plūškoka ogas apber ar cukuru stikla traukā – ogu slāni pirksta biezumā, tad cukura slāni pirksta biezumā, atkal ogu slāni un cukuru, līdz trauks ir pilns. Notur 15 - 30 dienas, pēc tam nokāš. Lietot 3 reizes dienā uzreiz pēc ēšanas pa vieni ēdamkarotei. 10 minūtes pirms ēšanas jāizdzer 150 g ūdens. Šis eliksīrs dod možumu un enerģiju. Plūškoka sulai ir drudzi samazinoša, svišanu veicinoša, pretiekaisuma un imunitāti stimulējoša iedarbība, to iesaka izmantot saaukstēšanās, gripas, bronhītu, plaušu karsoņa gadījumā.

Receptes apkopojā Tabita Runce

**Veikals "AMNIS" piedāvā
jaunas grāmatas**

PRIEKS BŪT SIEVIETEI

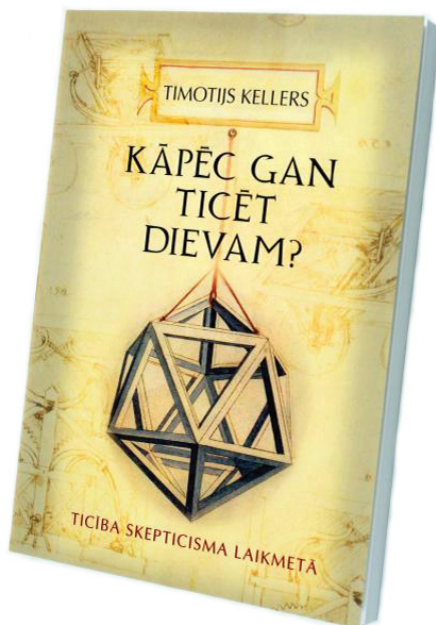
Ingrīda Trobiša - grāmatas autore saka: "Ja es nedzīvoju mierā ar savu ķermeni, es nedzīvoju mierā ar savu Radītāju." Bībelē rakstīts – miesa ir Svētā Gara templis (1.Kor. 6:19). Autore grāmatā pievēršas tematiem, kas saistīti ar sievietes fizisko ķermeni: auglība, gaidības, dzemdības un citi. Atrast prieku par to, kādu Dievs ir izveidojis sievieti – lūk, tas ir ceļš uz mieru un piepildījumu!

Kristīgā apoloģēta Timotija Kellera grāmata

KĀPĒC GAN TICĒT DIEVAM?

Ticība skepticisma laikmetā.

Grāmata domāta ne tikai tiem, kas netic Dievam vai nepazīst Viņu, bet arī patiesi ticīgajiem ļauj izvērtēt, kādēļ ticam un kādēļ reizēm šaubāmies. T. Kellers aplūko dažādus skeptiķu iebildumus un sniedz bibliskus argumentus, kādēļ tie nedarbojas. Autors sniedz liecības gan no savas, gan apkārtējo dzīves.

Būsiet mīļi gaidīti mūsu veikalos:

"AMNIS", Rīgā, Lāčplēša ielā 37, tel. 67243094, 22175797

"AMNIS" Liepājā, Siena ielā 10, tel. 25558083

www.amnis.lv

Nometne "TE ES ESMU, LIETO MANĻ" Laidze. Rakstu lasiet 16. lpp.